

Publicerad 2009-10-10 14:41 av sotlugg

resten av alfabetet

glöm inte att spara i en ask hur mycket hon älskade sin pappa

du sitter längst ner i källaren

kravlost föddes inga ambitioner

så en tanke

jag lovar

den når fram

någon gång

hylla den starka känslan

du försvinner in i spökblicken

jag undersöker bebodda trottoarer

och fanns det här en strålkastare

skulle du stå här omgiven

av barnaskrik

höjdhoppet

när du landar i mitt blickfång

jag plockar fram ur väggarna att skogen har vaknat

de rör ängsligt på sig när nästa familj flyttar in

snön rensar den nostalgiska vinden

fönsterblecket iskallt mot hennes kind

persinener för mitt manus

drar över schackbrädet så nonchalant

när du berättar att allt var förgäves

ditt hallgolv är rent

ingen erfarenhet av att öppna dörren

baksidan med att ha en vän

säger du är att

det egentligen inte handlar om

det som berör dig

signalsubstanserna har tröttnat

när vi har brunnit ner

gråter mina örngott men gränderna har ännu inte hört

den brännande nyheten
alla försvinner vi någon gång

vem kan man använda som försöksperson
spåren säger att du var rädd för sin roll
och du avslöjar att du hatar dina katter

vilken stad blir din?

har man kommit så långt att dagen inte spelar någon roll
minuterna viskar från buskarna att ingenting är säkert
dagen är rörlig

filmmusiken väcker mitt ljus
det regnvåta absorberar ett rosa skimmer
i dina kupade händer bor valet
jag gapar nordiskt när jag går över torget
främmande det jag tog dig till
du måste genomsökas länge för att de ska minnas

morgoniver sträcker sig efter nya visioner
du använder den bittra avundsjukan
i rader av normer och förhöjda egenskaper

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sotlugg med Poeter.se id #6549 innehar upphovsrätten